

**ČRo Rádio Česko, 1.7.2009, 15:35 Studio Česko, Akademie věd se brání záměru vlády
krátit od příštího roku její rozpočet**

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Akademie věd se brání záměru vlády krátit od příštího roku její rozpočet. Vědci dokonce uvažují o protestech v ulicích. Kabinet s poukazem na propad ekonomiky totiž rozhodl, že akademii příští rok připadne o pětinu méně peněz než dosud na těch přímých institucionálních prostředcích, do roku 2012 pak o polovinu. Akademici v tom vidí ohrožení výzkumu. Argumenty obou názorových stran uslyšíte v následujícím pořadu. Dobrý poslech přeje Martina Mašková.

No, a mé pozvání přijal předseda **Akademie věd Jiří Drahoš**, dobrý den.

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A také místopředseda Rady pro výzkum a vývoj Jaroslav Doležal. Dobrý den i vám.

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane profesore Drahoši, předseda sněmovního výboru pro vědu Walter Bartoš na akademickém sněmu včera řekl, že období prosperity skončilo a že akademie to musí vzít na vědomí. Není teď tedy čas na opětovnou **reformu** akademických pracovišť podobnou té v devadesátých letech?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Já musím říct, že to, co konstatoval pan doktor Bartoš, že období prosperity skončilo, je docela dobře možné. Jsme v období ekonomické recese. Ale redukce rozpočtu **Akademie věd** a ta její výše 1 miliarda korun pro příští rok minus s tím souvisí jenom velmi málo.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Ale zase zastánci toho nového rozvrstvení rozpočtu argumentují tím, že na vědu a výzkum půjde v příštích letech vlastně podobná částka jako letos a ty peníze, které, o které by přišla akademie na těch, na těch přímých dotacích, by připadly **grantové agentuře** nebo nově vzniklé technologické agentuře. Pokud vím, tak vlastně vaše vědecké týmy, ty vědecké týmy z **Akademie věd**, se můžou ucházet o peníze z **grantové agentury**. Proč by třeba nemohly vznikat v návaznosti na tyto prostředky třeba na nějakou dobu, jak to funguje ve Spojených státech?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Ale, prosím, naše týmy se už dávno ucházejí a ucházejí velmi úspěšně o prostředky **grantové agentury** České republiky, o prostředky evropské. Získáváme finance z prodeje licencí patentů. Loni to bylo 2 miliardy korun, takže tady já nemám žádné obavy. Navíc technologická agentura České republiky v příštím roce ještě určitě nevznikne. Takže tam se ani ucházet nemůžeme. Ale náš argument je ten, a je to zcela logické, pokud klesne institucionální financování instituce, která provádí základní výzkum, pod určitou hranici, pak je to špatné, protože už nejste schopná získat, nebo nejsme schopni získat ty účelové prostředky, které bychom získali za toho rozumného institucionálního financování. Tady jde o tuhle věc.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane inženýre Doležale, jestli jsem dobře rozuměla, tak ten záměr Rady pro výzkum a vývoj, jíž jste členem, je potřebujeme peníze jinde. Potřebujeme peníze zejména na dofinancování strukturálních fondů. Tam se můžeme ucházet, respektive česká věda, může ucházet, nemýlím-li se, o 13 a víc miliard v roce 2010. Byl toto hlavní záměr, nebo hlavní důvod celé té změny financování? Nebo byste zmínil ještě jiný?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Tak, toto byl jeden z důvodů. A je to vlastně jeden z důvodů, kdy dochází k poklesu institucionálních prostředků pro všechny poskytovatele, nejenom pro **Akademii věd**. Protože bylo potřeba zajistit 1,2 miliardy korun na kofinancování z evro..., evropských peněz. A to se projevilo vlastně u snížení zhruba 11 procent veškerých institucionálních prostředků. A z toho plyne taky větší část toho poklesu, který kde si, o který dnes **Akademii věd** jde. Samozřejmě, jenom bych podotknul, ta technologická agentura podle zákona vznikne letos. Samozřejmě v příštím roce ještě její činnost nebude asi taková, že by zásadně změnila obraz v poskytovaných prostředcích. A toto bude účelové samozřejmě financování. Ale spíše na aplikovaný výzkum. Tady je, co měl pan profesor Drahoš na mysli, se jednalo o základní výzkum. A je to, je to samozřejmě fakt, který, se kterým dnes i rada jako, velice dlouho, neříkám bojovala, ale jednali jsme několikrát. Bohužel se k nějakému bližšímu konsensu nebo přijatelnějšímu nedošlo. Je to škoda a ...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Teď myslíte, bojovali jste o co?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Bojovali jsme o to, abychom nějakým způsobem se domluvili, jak tento rozpočet bude, bude přijímán. Jestli můžeme hovořit, že jsme se domluvili nějak bez rozporů. A, ale bohužel k tomuto nedošlo, a tak i vláda vlastně schvalovala ten návrh rozpočtu z rady co šel, tak byl vlastně rozporován **Akademii věd**. Ale jiná, jiná možnost v tu, v tu chvíli v radě nebyla. Protože ty prostředky na letošní, letošního roku se jenom opakují v příštím roce. Ten nárůst, který byl v minulých letech 8 procent, ten bohužel není a vlastně ta závislost na tom institucionálním financování v **Akademii věd** je vlastně základní příčinou toho většího poklesu. Ale abychom byli upřímní. Vysoké školy dostávají zhruba o stejný, o stejnou částku méně v příštím roce také. A je to samozřejmě, je to také dáno tím, že o větší část prostředků by se mělo soutěžit. Protože když vlastně i to okolí vidí, jak těžce se domlouváme v radě, kde jsou vlastně zástupci všech těch poskytovatelů, tak potom i nakonec bych je, bych viděl to tak, že i vláda a vlastně ty instituce i Poslanecká sněmovna řekne, tak si to vysoutěžte, když si neumíte to hodnocení udělat takové, abyste se s ním smířili.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Já se ještě zastavím u toho důrazu na aplikovaný výzkum. Co říkáte názoru ředitele **Ústavu molekulární genetiky Akademie věd** Václava Hořejšího, že aplikovaný výzkum u nás není na moc dobré úrovni a peníze do něj investované se sotva vrátí?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Toho jsme si byli vědomi. A netvrdíme, že v, že to byla situace ideální. To byl také jeden z důvodů **reformy**, kdy, kdy tedy se zabývala ve své velké podstatě aplikovaným výzkumem. A to také už vidíme, že dnes z těch 22 poskytovatelů, kteří poskytovali a rozdělovali drobnější částky, jednotlivá většinou ministerstva, jich je dnes 11 a měla by toto převzít postupem technologická agentura.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Čili ta technologická agentura by vlastně nahradila ty jednotlivé instituce, které poskytují ty prostředky na vědu?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Přesně, přesně tak. Byla by to vlastně opak **grantové agentury**, která by se výhradně zabývala, dotovala by grandy, udělala granty pro základní výzkum a tady by byl ten aplikovaný výzkum, aby to bylo tak, jak je to v řadě jiných jako zemí, ke kterým jako vzhlížíme, jak to mají zorganizované.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane profesore Drahoši, pokud teď se díváme jinam do zahraničí, tak připomenu teď argument sekretáře zmíněné Rady pro výzkum a vývoj Marka Blažky, od kterého jsme slyšeli, že 20 let po revoluci vlastně touto formou dojde k ustanovení poměru běžných ve vyspělých zemích. A tam většina výzkumu a vývoje probíhá na vysokých školách. Tady to vypadá jako zase posun v tom smyslu, že by teď ten výzkum byl více na vysokých školách? Proč by to tak nemělo být? Protože zdá se, že Akademie se tomu brání.

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Tak, jednak pan doktor Blažka skutečně neví, o čem hovoří. To musím říct zcela otevřeně. V České republice se neuniverzitní výzkum, tedy vlastně hlavně **Akademie věd**, ale nejenom, uskutečňuje asi na 55 procentech, nebo je financován zhruba z 55 procent. To znamená ten univerzitní je o něco nižší. Ve všech sousedních státech západní Evropy, teď nemluvím o bývalých postsovětských zemích, je neuniverzitní výzkum velmi silný. V Německu zhruba 45 procent. Je velmi silný v Itálii, je velmi silný ve Španělsku, ve Francii, SNRS to je, to je obří organizace. Jestli ten výzkum je financován u nás z 55 procent a v Německu třeba ze 47, to jsou naprosté detaily.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

To spíš jde o to, jestli, prominete-li mi, že vám vstupuji do řeči, spíš jde o to, jestli třeba **Akademie věd** na svém ústavu určitého typu, nebo v určitém oboru vlastně nedělá výzkum paralelně s výzkumem, který probíhá na nějakém vysokoškolském pracovišti. To by přece v podmínkách malé České republiky bylo neefektivní.

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Já souhlasím. Já skutečně nevím o žádném případě, že by výzkum na vysokých školách dubloval výzkum v akademii nebo naopak. My jsme si tou koexistencí přirozeně našli témata

fyzikální chemie, to je obor, který jsem kdysi vystudoval, něco jiného se řeší na VŠCHT Praha, něco jiného na Karlově univerzitě a něco jiného na **Fyzikálním, Ústavu fyzikální chemie Akademie věd**. Takže já důrazně popírám, že bychom dublovali a důrazně popírám tvrzení, že ve vyspělých zemích se výzkum dělá jenom na vysokých školách. To, prosím, není pravda.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane inženýre Doležale, teď bych zase ráda zmínila o argumentu Václava Hořejšího, už jednou jsem ho citovala. Ten říká, že ústavy akademie se už teď výrazně podílí na výuce a vzdělávání studentů. A jestliže má školitel na vysoké škole na starosti tři diplomanty nebo doktorandy, pak bych ji, pak by jich měl dvojnásobek, ale na úkor kvality. Tvrdí také, že univerzity by neměly pro nově příchozí peníze. Jste i vy toho názoru, jako tedy zřejmě většinou rada, již jste členem, že ten výzkum akademie, nebo ten výzkum nyní soustředěný víc do akademie, by se měl přesunout na vysoké školy?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Já ze svého pohledu, jenom abych dodal, já pocházím z **Akademie věd**, historicky. Takže znám tu situaci ještě v nedávné době. Rozhodně bych byl pro to, aby tady byla i silná **Akademie věd**, i silný výzkum na vysokých školách. Dřív, dříve za, za minulých dob tomu tak nebylo. Myslím si, že by daleko lepší, lepší bylo, kdybychom hledali cesty, jak toto udělat a samozřejmě vždy je rezerva. Můžeme říkat, že Česká republika, nebo **Akademie věd** má příliš široký záběr. Tam bych já možná viděl, že by stálo za to soustředit do méně oborů, kde se hlouběji zabývat a mít tu šanci je být, jak to říkal i Jack Welch, v General Electric první nebo druhý, jinak nemám zájem. A, a tam, tam jako se vyprofilovat. A v oblastech, a vědět, toto je domina, která je třeba na vysoké škole lepší, ať to děláme tam. A tohleto vytipovat. Samozřejmě, kdo to, kdo o tom rozhodne, takový ten deštník není. I rada je složená prostě z členů a zástupců, které jsou, kteří jsou z jednotlivých resortů. A i když budeme říkat, měla by se obměnit, jak jsme zaslechli včera na směnu, na sněmu, tak se obávám, že, že to bude velice podobný gard. Takže tam nedomluvit se asi není, není, není, není možné řešení. Čili určitě bych ocenil, a to jsem taky na tom sněmu včera neslyšel, takovou trošku sebereflexi, ano, vidíme, že třeba některé věci je dělat jinak, tak bychom rádi o tom, o tom jako diskutovali a udělali, začali nějakou veřejnou diskusi a místo to, místo toho třeba chození do ulic jako. Byl bych daleko radši, kdybych to slyšel.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane profesore Drahoši, i řada vašich kolegů říká, že systém, který by nově oceňoval kvalitu vědecké práce určitě potřebujete. Já jsem teď citovala ředitele Ústavu systémové biologie a ekologie Michala Marka, který ovšem má výhrady k tomu způsobu hodnocení teď navrženému, ke kterému se za chvíli dostaneme. Ale než, než tedy k tomu hodnocení. Co říkáte na ten pohled vlastně spoludiskutujícího Jaroslava Doležala?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Tak, já si myslím, že pan kolega Doležal řekl zcela správně, že by bylo dobré, aby byl silný výzkum na vysokých školách i na akademii. Tedy neuniverzitní i univerzitní. Mluvím o tom základním. To, co já postrádám u současné rada, je jakýkoliv, jakákoliv diskuse na toto téma. V radě se nikdy systémově na toto téma nediskutovalo. Tam vždycky někdo přijde s tím, že v Americe je takovýto model, v Anglii je takovýto model. Já nevím, proč bychom se měli pořád držet nějakého modelu, který je někde 5000 kilometrů vzdálen. My máme jinou kulturu, jiný záběr. Možná ještě poznámku k tomu širokému záběru **Akademie věd**. **Akademie věd** samozřejmě má i ústavy humanitní a humanitních a sociálních věd. Já nevím, kdo tady bude potom pracovat na encyklopediích výtvarného umění, kdo bude vydávat monografie,

závažné monografie z oblasti historie a tak dále. To je, to jsou totiž práce, které na univerzitě mnohdy dělat nejdou, protože vyžadují 15, 20 let soustředění jednoho týmu. Takže, prosím, my se nebráníme diskusi o tom, co má být na akademii a co na vysokých školách. Ale Rada pro výzkum a vývoj nikdy toto systémově nediskutovala, ani neiniciovala.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Teď k tomu, o čem jsem se zmínila před chvílí. Totiž o té případné změně hodnocení. Já jsem vyrozuměla, a obracím se teď opět na místopředsedu Rady pro výzkum a vývoj Jaroslava Doležala, že vědci hlavně, respektive akademici z **Akademie věd**, hlavně vyčítají tomu navrženému způsobu bodového hodnocení, který by teď nově fungoval to, že, lidově řečeno, míchá hrušky a jablka. Že totiž vlastně nelze poměřovat výzkum, kde, pro který vědec potřebuje jenom počítač a místnost a výzkum, nevím, třeba fyzikální, kde potřebuje ten badatel nějaké drahé přístroje. Jak se díváte vy na tuto námitku?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Metodika hodnocení je vlastně evergreen, o kterém se bavíme 5 let, co se snaží rada a vlastně i tady jako akademická výzkumná obec ji zavést. Všichni se shodují, že by byla potřebná, byla by žádoucí. Díváme se a nedíváme na zahraniční vzory. Ale pokud dojde na konkrétní jako rozhovor, udělat diskusi, je to obtížné. Tam se střetávají názory a pokud chceme udělat jednotnou metodiku, což bylo doposud jakýmsi cílem, tak, tak je to záležitost skoro Sysifovská a my jsme slyšeli, že je kritizovaná zleva i zprava, zeshora i zezdola. Proto rada vyzvala vlastně poskytovatele a jednotlivé subjekty, aby přišli s návrhem, o kterém bychom mohli znovu diskutovat a vlastně se na něčem dohodnout. Vypadá to tak, že by toto hodnocení přece jenom se mělo opustit, aby bylo jednotné. Aby to bylo oborové. Ale pak tam je malé čertovo kopýtko. Pak někdo musí ty peníze předem rozdělit mezi ty obory a, a budeme, budeme trošinku to posuneme výš. Anebo to uděla..., anebo se to bude řešit jakýmsi politickým rozhodnutím, jak se to děje například při, na vysokých školách, kdy na studenta je nějaký koeficient podle toho, který obor, o který obor se jedná například. Čili to je, je to možné, ale musíme si být vědomi tohoto nebezpečí, že tam zase jedna úroveň rozhodování bude.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Čili jestli vám dobře rozumím, tak vy jste v radě ještě ochotni změnit ten způsob hodnocení teď navržený?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Ten, já se obávám, že aby, aby podle něho se mohlo vůbec hodnotit, tak se moc na něm změnit teď nedá. Co se, můžeme se bavit o systému, který bude, který se projedná a dojedná na jaře příštího roku pro hodnocení toho roku 2009. Ale teď jako ty výsledky za rok 2008 buďto budou v systému zahrne, zahrnutý v září a bude se to podle toho hodnotit, nebo tam, nebo se nechá ten starý neaktualizovaný systém, vůči kterému byla řada výhrad. Takže teď má, teď má, teď je otázka, co bude horší zlo. Bohužel.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane profesore Drahoši, vy tedy ten navržený bodový systém zpochybňujete. Jakou alternativu navrhuje?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Ale prosím, tady musí zaznít něco trochu jiného. Vy jste sama řekla, že akademici nezpochybňují nutnost hodnotit. To, co my zpochybňujeme je, na základě takto hrubého a velmi nekvalitního hodnocení přidělovat peníze. To je naše základní námitka. Nám připadá navíc velmi alibistické, když Rada pro výzkum a vývoj po několika letech, jak konstatoval sám pan místopředseda, snažení a našich důrazných systémových protestů, mimo jiné protestují také vysoké školy. To není jenom nespokojenost **Akademie věd**, je to, je to nespokojenost široké akademické obce. Tedy Rada pro výzkum a vývoj po 3 letech, nebo po kolika, přijde teď s tím do konce září, dámy a pánové, navrhnete nějaký lepší systém. Nám to připadá, my samozřejmě na tom pracujeme, ale nám to připadá zcela nesolidní.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Řekněte, prosím, řekněte, prosím alespoň nějak stručně, já vím, že to třeba je rozpracováno teprv. Ale jak byste změnili ten systém bodování?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Ten systém především nemůže vyústit v jedyn, v jeden jediný parametr, na základě kterého se budou přidělovat peníze. Tak tomu bylo doposud. Nesmí míchat hrušky s jabkama. To znamená musí být oborově diferencovaný. Už jste také řekla, že v rámci jednoho oboru mohou používat jenom počítač, anebo mohou používat, nebo potřebují velmi složitou fyzikální aparaturu, která stojí hodně peněz. A samozřejmě nechrlí výsledky každý den. Takže všechny tyto věci se musí zohlednit. Já teď tady nemám žádný přesný návod, ale samozřejmě my máme představu, jak to udělat. Ale to, co, proti čemu protestujeme, že tato hrubá metodika už byla použita pro rozdělení peněz, anebo aspoň části peněz a velmi poškodila **Akademii věd**.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Poškodila v čem konkrétně?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Poškodila v tom, že míchá, míchá výsledky levně získatelné s excelentními. To znamená, já, já už to opakuji poněkolkáté. Nahrazuje jedno salto třemi kotouly.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Tatáž otázka pro Jaroslava Doležala. Protože vy ve svém profesním zaměření máte zkušenosti s výzkumem a vývojem, s inovacemi. Prosím, jak byste reagoval vlastně na tuto námitku, že už, že už vlastně podle tady toho hodnocení se to celé rozdělovalo?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Tak, podle tohoto hodnocení se rozdělovala jen daleko menší část prostředků. Určitě snaha byla toto hodnocení nějakým způsobem zohlednit, protože se do tohoto hodnocení nějakou dobu investovalo. Ale u toho se zúčastnily všechny strany, všechny resorty. A hledal se nějaký konsensus, hlasovalo se, bylo řešení, bylo vždy nějaké řešení odhlasováno. Čili to bylo dáno systémem, kterým se tato metodika vyvíjela. Jestli teď najdeme způsob, jak dospět k řešení, které bude třeba multifunkční, multifaktorové, bude tak, bude jenom dobře. Ale myslím si, že i jinde ve světě, jak jsme se, jak se ani nechceme vždycky obracet, toto není jednoduché. A potřebuje to jistou kulturu, řeklo by se, i nějaký čas, jak to, jak to zavést. A souhlasím tady s panem předsedou, že vlastně toto zavést v krátké době jednoduché není. Samozřejmě všichni dnes volají po takzvaných těch "pír riviú", kterými, kterými by se

instituce hodnotily. Ale toto je, toto je přece jenom trošku dlouhodobější proces a možná i nákladnější.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Možná bychom měli připomenout posluchačům, o co jde. Že je to vlastně jakýsi způsob hodnocení mimo jiné podle publikování v těch renomovaných časopisech, takzvaných impaktovaných.

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

To je, to je jedna, jedna, jeden z faktorů, jedno z hledisek. Ale je to porovnání vlastně i s podobnými subjekty, které, kteří pracují v té oblasti, jako zařazení se vlastně v té své kategorii.

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

To "pír riviú", jestli mohu říct, to je hodnocení týmem odborníků, my říkáme, musí to být tým zahraničních odborníků. A ty všechny publikace a body jsou jednou součástí toho systému hodnocení.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane profesore Drahoši, já se ještě jakoby vrátím na začátek. Totiž vrátím se k tomu, k té vaší stížnosti nebo protestům proti krácení rozpočtu **Akademie věd** na příští rok a potom na ty roky další. Ministryně školství Miroslava Kopicová říká, že ze strukturálních fondů, kam v rámci rozpočtu na vědu vláda přesunula část peněz. Můžete vy vědci vysoutěžit víc než o kolik byste přišli tak na těch přímých vlastně dotacích. Údajně 2 až 3 miliardy korun. To nevidíte jako řešení?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Ne. já jsem neměl bohužel čas s paní ministryní během sněmu o tomhleto detailně mluvit. Já se musím přiznat, že si nedovedu představit, když bych v tom operačním programu vysoutěžil třeba projekt nějakého biologického centra za 2 miliardy korun, že bych mohl z peněz, které takto získám financovat **historický ústav**. To prostě je naprosto nemyslitelné. Já, já to nevím, jak by to šlo. Tady je na jedné straně institucionální financování a na druhé straně účelové. Stejně jako nemohu z grantu, které teď získám z akade..., z **grantové agentury** České republiky financovat něco jiného, tak samozřejmě nemohu ani z těchto velkých projektů, které budou navíc velmi přísně kontrolovány, ekonomicky nejenom českým ministerstvem financí, ale i Evropskou komisí, že bych z toho mohl financovat něco jiného. Takže já tomu skutečně nerozumím.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A co ještě říkáte té připomínce, kterou jsme slyšeli před chvílí od místopředsedy Rady pro výzkum a vývoj Jaroslava Doležala, že totiž vlastně to, to stávající hodnocení je výsledkem konsensu v radě, že tam jsou prostě různé subjekty a není lehké dospět k nějakému společnému řešení. Má ještě smysl jako v tomto momentě vlastně zpochybňovat ten dosažený konsensus mnoha institucí?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Já bych řekl, že tam o žádný konsensus nejde. Naprosto průkaznou argumentací proti tomuto tvrzení je, že metodiku hodnocení proti ní zásadní námitky **Akademie věd**, Česká

konference rektorů i Rada vysokých škol. To znamená není tam žádný konsensus. Já musím říct, že v Radě pro výzkum a vývoj byly tyto připomínky vždycky odmítnuty. I na posledním jednání Rady pro výzkum a vývoj. To musí pan kolega Doležal potvrdit, tam byly vzneseny velmi závažné připomínky České konference rektorů i Rady vysokých škol. A spadly pod stůl, jak se říká.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane místopředsedo Doležale, jaké, jaký tedy postup podle vás teď optimálně zvolí rada? Nebo budete aspoň vy sám se snažit prosazovat v radě, pokud vlastně je tam ta zásadní neshoda přinejmenším s akademií?

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Já jsem tady naznačil. Pokud tedy tato aktualizace metodiky se ukáže, že je opravdu neprůchodná, nebo je odmítaná, tak vlastně podle zákona bude platit ta předchozí, která má, která měla také řadu připomínek, výhrad. Takže v tuto chvíli, jak jsem říkal, jako musíme asi volit menší zlo.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

To je pro vás přijatelné, že by zatím platila ta předchozí? Nebo přeci jenom byste se přikláněli k nějaké změně, pane profesore Drahoši?

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Ne, ne, ne. My, my tvrdíme, pokud metodika je špatná, nemá se používat vůbec. To je náš základní argument. Nemá se používat k rozdělování peněz. To je, to je přece jasné. Přece nemohu vymyslet špatný systém a říkat, teď podle něj rozdělím peníze, pak vymyslím další, který je jen o něco málo lepší a zase podle něj budu dělit peníze. Za chvíli už nebude komu co dělit, protože ústavy **Akademie věd** tady nebudou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Říká předseda **Akademie věd České republiky Jiří Drahoš**. Mým hostem, hostem pořadu Studio Česko byl také místopředseda Rady pro výzkum a vývoj Jaroslav Doležal. Děkuju vám, že jste si našli čas na návštěvu u nás ve studiu. Na shledanou.

Jiří DRAHOŠ, předseda **Akademie věd**

Hezké odpoledne.

Jaroslav DOLEŽAL, místopředseda Rady pro výzkum a vývoj

Na shledanou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Od mikrofonu se loučí Martina Mašková.